

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
DE CATALUNYA
Sala Civil i Penal**

Recurs Queixa núm. 139/2006

INTERLOCUTÒRIA

Presidenta:

Excma. Sra. Ma Eugènia Alegret Burgués

Magistrades:

Il.lma. Sra. Núria Bassols i Muntada

Il.lmo. Sr. Carlos Ramos Rubio

Barcelona, 26 de febrer de 2007.

ANTECEDENTS DE FET

ÚNIC. Amb data 5 de setembre de 2006 va ésser dictada interlocutòria en la Secció Tercera de l'Audiència Provincial de Tarragona que resolli un recurs d'apel·lació contra la interlocutòria de 13 d'abril de 2005 dimanant del Jutjat de Primera Instància 4 de Reus.

En l'esmentada interlocutòria de l'Audiència Provincial de Tarragona es denegà una mesura cautelar sol·licitada per la senyora Remel Tremosa consistent en la constitució d'un aval, o en el seu cas d'una anotació preventiva d'embargament de una meitat indivisa d'un habitatge que posseix

2

el senyor Jose Mª Font Martí en la localitat de Cambrils, per tal de garantir les pensions alimentàries futures en favor de la filla dels litigants.

Contra la interlocutòria que denegà les mesures cautelars avantdites la senyora Remei Tremosa Castells hi va preparar recurs de cassació i a l'ensem recurs extraordinari per infracció processal i a conseqüència d'aquesta preparació va recaure nova interlocutòria de data 9 d'octubre de 2006 en la Secció Tercera de l'Audiència Provincial de Tarragona que en la seva part dispositiva deia sintèticament: "No haber lugar al recurso de reposición interpuesto en nombre y representación de Doña Remel Tremosa Castells contra el auto de 5 de septiembre de 2006".

Contra aquesta darrera resolució la part recurrent va presentar-hi recurs de reposició prèvi al de queixa, a conseqüència del qual va recaure nova interlocutòria de l'Audiència Provincial de Tarragona de data 17 de novembre de 2006, que rebutjava el recurs de cassació i extraordinari per infracció processal presentat contra la primera decissió de 5 de setembre de 2006.

En front de l'última resolució el procurador senyor Jose Manuel Luque Toro ha interposat recurs de queixa davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia.

Per provisió de 18 de desembre de 2006 fou designada ponent la Il.lma.Sra.Núria Bassols i Muntada a qui es traslladaren les actuacions per tal de dictar la pertinent resolució.

RAONAMENTS JURÍDICS

ÚNIC. Tal com es desprèn d'una lectura de la interlocutòria de 5 de setembre de 2006: a) la recurrent davant de la resolució de la Secció III de l'Audiència Provincial de Tarragona que va decidir (interlocutòria de 23 de

3

abril de 2005) aixecar l'embargament que tenia el senyor José Mª Font Martí sobre l'habitatge del carrer Rocafort, 221 4^o1^o de Barcelona, va interposar-hi recurs de reforma que fou rebutjat per resolució de 12 de febrer de 2004; b) l'esmentada recurrent senyora Tremosa en escrit de 7 i 19 de maig, 7 de juny i 10 de octubre de 2004 va demandar la nul·litat de la interlocutòria de 12 de febrer de 2004 i la suspensió de la cancel·lació de l'embargament preventiu sobre l'habitatge expresat.

La Secció XII de l'Audiència Provincial de Barcelona amb data 30 de novembre de 2004 ja va rebutjar els interessos de la recurrent en queixa, encaminats a la conservació de la mesura cautelar en sobre la finca del carrer Rocafort, en aquella resolució s'argumentava:

"Como ya ha dicho esta Sala en auto de 23-4-03, no aparecen motivos suficientes para acordar tales medidas hay que recordar a la demandada, lo que ya dijo esta Sala en los Fdos. Primero y Segundo de la sentencia de 3-2-03, al remitir al cauce procesal correspondiente todo el cúmulo de peticiones que hizo en procedimientos declarativos de contenido patrimonial, y no instrumentalizar el divorcio y su ejecución como juego de estrategias para conseguir resoluciones judiciales favorables, o para mover la voluntad de la parte contraria hacia intereses de la parte demandada. Las cautelas que en su día se acordaron para garantizar el pago de pensiones de la hija, ya no responden a la realidad de los hechos en que se sustentaba, y así se razonó para levantar las anotaciones de embargo sobre el inmueble antedicho. Por tanto, no puede volverse sobre lo mismo, pues de forma reiterada quedó resuelto por autos de 23-4-03 y 12-2-04. En consecuencia, no ha lugar a cuanto solicita la Sra. Tremosa Castells (folios 120 y 121, y d) tras notificarse dicho auto a las partes el 2-12-04, por la Sra. Tremosa al mes y medio justo, se presentó demanda de modificación de las medidas de divorcio, solicitando en concreto, el incremento de la pensión de alimentos fijada a favor de la hija y que se acordara la visita intersemanal del padre no

custodio o, en su defecto, el incremento de la pensión mensual en 80 euros para contribuir al cuidado y formación de la menor, al mismo tiempo que insistía de nuevo en la adopción de las medidas cautelares, dictándose entonces el auto ahora impugnado, ningún error o infracción puede imputarse a la Juez a quo en su toma de decisión desestimatoria, pues una cosa es que el art. 736.2 L.E.C. permita que se reproduzcan las peticiones de medidas cautelares, siempre y cuando las circunstancias en el momento de la petición hayan cambiado, y otra muy distinta, una utilización abusiva de esta institución, como pone de manifiesto la actuación de la recurrente. Y de ahí, que acogiendo los argumentos vertidos en la resolución recurrida, que este Tribunal comparte, -en tanto que no existe ningún dato o elemento que justifique que de no adoptarse alguna de las medidas postuladas, podría producirse alguna situación que impidiera ejecutar una eventual estimación de la demanda de modificación instada en orden a la cuestión económica pretendida, y efectivamente no puede desde luego entenderse como nuevas circunstancias, el mero hecho de que la solicitante pretenda una modificación de las medidas adoptadas, o que el demandado haya procedido a la venta de la vivienda que tenía en Barcelona, y haya adquirido otra en Cambrils en copropiedad con su actual esposa, cuando además ello tuvo lugar con anterioridad a su última petición a la Audiencia de Barcelona y su desestimación por ésta-, debe su petición de medidas rechazarse, máxime cuando el demandado ha venido siempre cumpliendo con la pensión de alimentos fijada, según se desprende de lo actuado."

SEGON

De tot l'avançat anteriorment tant en els antecedents de caràcter històric com en el primer dels raonaments jurídics d'aquesta resolució se'n deriva que la recurrent fa un ús abusiu de les possibilitats revisorles (recursos) que ofereix la nostra llei processal civil, donat que:

1. Amb data 5 de setembre de 2006 (com consta en el relat històric d'aquesta resolució) en virtut d'interlocutòria que resolva un recurs d'apel·lació, es denegà a la recurrent les mesures cautelars més amunt tractades.

2. Contra aquella resolució s'hi preparà recurs extraordinari per infracció processal i recurs de cassació que foren inadmesos per interlocutòria de 9 de octubre de 2006.

3. La finalitat de la preparació dels susdits recursos no era sinó insistir en el manteniment d'unes mesures cautelars que ja havien sigut rebutjades per resolució de 12 de setembre de 2004.

L'anterior demostra que es **abuslu** (art. 7 C.Civil) intentar novament la constitució d'una mesura preventiva interposant recurs ara contra la resolució de 5 de setembre de 2006.

El cert, es que encerta l'Audiència de Tarragona en raonar en la resolució de 17 de novembre de 2006 que, tal com es desprèn de l'article 477 de la LEC només escau el recurs de cassació en contra de les sentències dictades en segona instància contra l'Audiència Provincial, i no contra les resolucions en forma de interlocutòria que tenen el seu camí encarrilat de manera distinta.

Corol·lari de totes les anteriors argumentacions, es que en no tenir la Sala possibilitats d'admetre el recurs de cassació (i per tant tampoc l'extraordinari per infracció processal), no tenen cap transcendència les alegacions de la part recurrent en el recurs de queixa encaminades a entrar en el fons de l'assumpte i tampoc les dirigides a la constitució d'una mesura cautelar denegada reiteradament per multitud de resolucions dictades a conseqüència de la insistent actuació de la recurrent.

Conseqüentment, vistos els preceptes esmentats i demés de aplicació.

PART DISPOSITIVA

LA SALA CIVIL I PENAL DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, ACORDA:

DESESTIMAR el recurs de queixa interposat per el procurador Jose Manuel Luque Toro, que actua en nom i representació de la senyora Remel Tremosa Castells contra la interlocutòria dictada per la Secció III de l'Audiència Provincial de Tarragona amb data 17 de novembre de 2006 en el rotlle d'apel.lació 368/06, per tan confirmar integrament aquella resolució.

Així ho acorda la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i ho signen els magistrats esmentats al marge que la componen.
En dono fe.
